

לא היו זמן רב במטולה. קיבלנו הודעה עלות לנחל.
עמנואל נשאר במשק עד שיום אחד הופיע אצל בצריף, בנחל.
נס הוא, כמונו, החליט לחיות בחברה חדשה דוגלת בעקרונות שדיברו אל לבנו.
לימים היה ממייסדי כפר יהושע.

עד היום אני כואב את עזיבת הגליל אחרי י"א באדר תר"פ, ומשוכנע,
שאילולא שרשורת מקרים לא היה קורה הדבר הזה.

האם למנות אותם שובי?
אילולא הייצה החפוצה ממטולה ביום התקפת הטרפטים שנכשלה, "אין לנו
מה לעשות כאן" אמרו אנשי מושב חמרה, ואחרים הצטרפו אליהם בלי
לחשוב הרבה.

אילולא מות טרומפלדור, וายלו החליטו החברים, אחרי מותנו, להחזיק מעמד
עוד מעט. (אינני מאשים אותם - הרי אני לא הייתי שם באותו יום).
תגבורת כבר הייתה בדרכן, וכל פעילות הבודאים הייתה לדעתם בתהליך של
ירידה, מה גם שראש מגמת פניהם לא הייתה חישול היישובים שלנו.
האסון קרה ואין להшиб.